

Publicerad 2017-11-04 19:08 av Qadira

"Jag är här oavsett vad du kallar mig"

Det fanns en tid
då tilliten fick plats i ett nålsöga,
Du tog nålen och
sydde en filt

Lade den över
min spruckna kropp
som förfrös i sin egen skugga

Det fanns en tid
då jag vilade mitt huvud
mot din bröstorg
lyssnandes till hoppet där innanför,
radiobruket ifrån
månlandningen

Du byggde en steg ut i universum
Sa åt mig att släppa taget
jag trodde på tyngdlöshet
när jag var med dig

Jag svalde till och med stjärnorna den sommaren
för att överleva

Vi var som Pluto
in och ut ur definitioner
och när jag kom för nära
slungade du mig bort

Så att jag inte skulle falla tillbaka
in i gamla
omloppsbanor

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Qadira med Poeter.se id #93741 innehar upphovsrätten